

Kerk en Israël

Door: Franklin ter Horst. (Aangemaakt: 1997) (Laatste bewerking: 9 februari 2020)

Het is opmerkelijk hoeveel mensen die zich 'christen' noemen of daarvoor doorgaan, weinig of helemaal niets weten van Gods bedoelingen met het volk van Israël. De oorzaak hiervan kan voor een belangrijk deel gezocht worden in de kerk die zich door de eeuwen heen, hoogmoedig tegenover het volk van Israël heeft gedragen. Volgens de kerk is de rol van Israël na de kruisiging en opstanding van Jezus uitgespeeld. De val van Jeruzalem en de verwoesting van de Tempel wordt uitgelegd als vervulling van de onheilsvoorzeggingen van Jezus over de stad en als straf voor de Joodse betrokkenheid bij de kruisiging. Ondanks het feit dat de kruisiging een Romeinse doodstraf was krijgen de Joden tot op de dag van vandaag het gruwelijke etiket van Godsmoordenaars opgeplakt. Het aandeel van de Joden in de kruisiging van Jezus wordt als teken gezien van de definitieve opheffing van Gods belofte aan Israël. Doordat Israël zijn Messias verworpen zou hebben zou God Israël hebben verworpen. Overal in de wereld zijn kerken en zelfs enorme kathedralen gebouwd. Het christendom heeft gefloreerd, maar dat is aan het voorbij gaan. In Europa is wat dat betreft de duisternis al ingevallen. Er zijn kerken die de vervangingstheologie hebben verworpen, maar een groot deel van de christenen gelooft nog steeds dat de enige geestelijke invloed die Joden kunnen hebben, een negatieve is. Het land kan volgens de vervangingsleer aan iedereen worden gegeven, behalve aan de Joden. Voor de meeste christelijke theologen heeft de belofte van het land aan Israël volledig haar vervulling gevonden in Christus.

Jeremia 16:6 Zo zegt de Here: Gaat staan aan de wegen, en ziet en vraagt naar de oude paden, waar toch de goede weg is, opdat gij die gaat en rust vindt voor uw ziel; maar zij zeggen: Wij willen niet gaan.

De in de Verenigde Staten wonende Grieks-Melkische aartsbisschop Cyrille Salim Butros beweert: „De Heilige Schrift mag niet worden misbruikt om daarmee de terugkeer van de Joden naar Israël te rechtvaardigen, want het Joodse volk is geen uitverkoren volk meer omdat de komst van Christus alle beloftes in vervulling heeft doen gaan.” Met deze opmerking is Butros één van velen die dit valse standpunt delen. Daarom kunnen veel kerken met de huidige staat Israël niet uit de voeten. Israël kan dus niet bestaan omdat de kerk haar plaats heeft ingenomen. Deze leer gaat terug op niet-Joodse kerkvaders, die eerst een uit Constantinopel en later een uit Rome stammende theologie vertegenwoordigen.

De reformatie heeft deze theorie later overgenomen, namelijk dat „*de kerk het 'nieuwe Israël' is dat voor altijd het Joodse Israël vervangt.*” Op landkaartjes in sommige Bijbels komt het Bijbelse Israël helemaal niet voor, maar wordt het domweg 'Palestina' genoemd. Al in de beginperiode van de Gemeente waren er predikers die beweerden dat de Joden door God vervloekt en verlaten waren. Zo beweerde in de tweede eeuw de invloedrijke ketter Marcion dat de “God van het Oude Testament” een andere was dan de “God van de christenen”. Daarom moest men het Oude Testament niet langer als schrift erkennen. [Joahannes Chrysostomos, de patriarch van Konstantinopel](#) (344-407), constateerde: „*Joden zijn de meest onwaardige mensen- zij zijn wellustig, vraatzuchtig, hebzuchtig...zij aanbidden de duivel. Het is de plicht van alle christenen om de Joden te haten.*” Synagogen noemde hij “synagogen van satan”.

In de christelijke wereld zijn door de eeuwen de meest smerige leugens over de Joden verspreid.

(*) Zo werd de Joodse gemeenschap er door christenen van beschuldigd in het jaar 1171 in de Franse stad Blois met Pesach een christenkind te hebben gekruisigd en het lichaam in een plaatselijke rivier te hebben gedumpt. De hele Joodse gemeenschap werd gevangen genomen en daarna veroordeeld tot de dood door verbranding. Alle Joden werden op 26 mei naar een houten toren gesleept, waartegen men brandhout had opgestapeld. Men liet hen weten dat al wie zich zou laten dopen gratie zou verkrijgen. Maar niemand van de ter dood veroordeelden melde zich. De toren werd in brand gestoken. Vierendertig mannen en zeventien vrouwen verbrandden levend. Uit de vlammen klonk hun laatste lied, stervend zongen zij het *Aleenoe*, 'laten wij G'd prijzen'.

In de winter van 1181 waren bij Wenen op een dag drie jongens, die op het ijs hadden gespeeld, verdwenen. Er werd naar hen gezocht, maar tevergeefs. Toen meldden zich enkele christenen die zwoeren dat zij gezien hadden hoe Joden de jongens in een huis hadden gelokt en als offerdieren hadden geslacht. Door een vals proces werden de Joden schuldig verklaard en driehonderd van hen (1) stierven op de brandstapel. Toen het ijs in het voorjaar ontdooide viste men de gawe lijken van de kinderen uit de Donau op. Zij waren verdronken.

Het zogenaamde ‘bloedsprookje’- de idee dat Joden christenen tijdens het Pesachfeest zouden vermoorden om hun bloed bij de Sedermaaltijd te gebruiken- is op grote schaal verspreid onder de mensen, met verschrikkelijke gewelddadige gevolgen van dien. Het leeft tot op de dag van vandaag. Tijdens de jaren dertig van de twintigste eeuw gebruikten Hitler en de zijnen de beeldspraak ervan om nog verder de vlammen van Jodenhaat onder de Duitsers aan te wakkeren. In mei 2014 schreef Michael Freund in de *Jerusalem Post*: “Zelfs in onze moderne, meer progressieve tijd, leeft de leugen verder vooral in de Arabische wereld. (*) **Afkomstig uit Israël actueel november 2018.**

In de Middeleeuwen kwam het steeds vaker voor dat Joden van alle mogelijke onheil beticht werden. Zij werden op een speciale manier gekenmerkt, zij moesten in getto’s wonen, werden beroofd en verdreven- ook uit hun eigen land- en vaak genoeg ook om het leven gebracht hoewel ze overal waar zij zich vestigden in ruime mate hebben bijgedragen tot de welvaart.Hoe ellendig de ballingschap ook was, het is een zegen voor de wereld geworden.God heeft *Zijn kinderen* over de aarde verstrooid zoals Hij dat ook met de winden doet zoals door Zacharia wordt beschreven:

Zacharia 2:6 “Op, Op! Vlucht uit het Noorderland! luidt het woord des Heren, want naar de vier windstreken des hemels heb Ik u uiteengedreven, luidt het woord des Heren.want Ik heb u verspreid zoals de vier winden van de hemel.”

Het woordje ‘zoals’ geeft aan dat dit positief is bedoeld. Zonder de winden kan de wereld niet bestaan. Een wereld zonder Joden zal niet veel meer zijn dan een woeste onbewoonbare wereld. De wereld zal ongekende schade lijden als men Israël zijn Bijbelse bestaansrecht in het beloofde land ontzegt. Het lasteren van de Joden heeft altijd tot oorlog en ongerechtigheid geleidt.

Maar desondanks heeft de kerk het Joodse volk dood verklaart door de vervangingstheologie. Zo konden in de loop van de kerkgeschiedenis alle Jodenvervolgers zich verzekeren van de instemming van de kerkleiders. Want alleen zo kon de wereldwijde moord op het Joodse volk zonder noemenswaardige tegenstand worden uitgevoerd. Dat werd o.a. duidelijk op de ‘Rijksdag van Neurenberg’ in 1933, toen door middel van rassenwetten de Joden tot minderwaardige mensen werden verklaard,... en dat met toestemming van de kerk. Daardoor werden alle belemmeringen weggenomen, zodat ‘*men de Joden met een zuiver geweten*’ kon ombrengen, omdat zij volgens hen ‘*voor altijd door God verworpen waren*’.



Hitler begroet rijksbisschop Müller en abt Schachleitner op de Rijksdag in Neurenberg.

PKN wil in haar kerkorde af van de speciale positie van Israël en het jodendom

De Protestantse Kerk in Nederland (PKN) moet af van de speciale plek voor Israel en het Jodendom. Dat vindt tenminste ds. [Jan Offringa](#), predikant binnen de PKN. Met tien andere auteurs – ook theologen/predikanten binnen de PKN – schreef hij het boek ‘Liberaal christendom’.Offringa vind dat de Kerkorde moet worden aangepast. De formulering dat de kerk gestalte moet geven aan haar ‘onopgeefbare verbondenheid met het volk Israel’ is volgens hem te specifiek. In een manifest trappen ze af met een paar

radicale voorstellen. De PKN moet in haar kerkorde en theologisch denken af, zeggen ze.Hoe verhouden liberale theologen zich tot Israël? Een beladen discussie waarin vaagheden, misverstanden en schuldgevoelens een grote rol spelen. Zonder iets af te doen aan het jodendom, vraagt Jan Offringa zich af of Israël wel een speciale positie moet innemen in de christelijke theologie. Want daarvoor ziet hij geen goede reden.

Offringa en de groep theologen zijn verbonden aan de ‘Vereniging van Vrijzinnige Protestanten’ en ‘Op Goed Gerucht’. Ze zijn wel tegen antisemitisme, maar dan in het kader van de strijd tegen discriminatie op grond van ras en geloof.

Een aparte plaats voor Israel en voor het Joodse volk is er in hun denken niet meer. Offringa wil ook de Israelzondag afschaffen, die in veel gemeenten begin oktober wordt gehouden. De kritiek is niet nieuw, het is de aloude vervangingstheologie, maar dan overgoten met een politieke saus. Ds. Offringa en de zijnen willen de wortels van de kerk met Israel en het Joodse volk doorsnijden. Kennelijk willen ze niet zien dat het Joodse volk

nog steeds Gods volk is, dat het land Israel Gods land is en dat de stad Jeruzalem Gods stad is. Zo spreekt de Bijbel erover. Ds. Offringa lijkt – als het over Israel en het Joodse volk gaat – politiek te bedrijven. Terwijl een predikant juist met een geestelijk oog naar de werkelijkheid zou moeten kijken.

De onzalige vervangingstheologie is een theologie vol onheil voor het Joodse volk. De Amerikaanse christen, Porter Speakman, stelt in de documentaire '[With God on our Side](#)' (Met God aan onze kant) dat Christen-Zionisten misleid zijn door een verkeerde uitleg van de Schriften en dat de Joden niet langer het uitverkoren volk van God zijn en als zodanig dus geen recht meer op het land hebben. Zulke uitspraken zijn koren op de molen van de kerken die de vervangingstheologie verdedigen. Onder meer om die reden wordt Israël vandaag politiek bestreden en geboycot. Want de Joodse staat mag niet bestaan, omdat met de wederopstanding van het oude Israël de vervangingstheologie zijn bestaanrecht verliest. Immers, het voor eeuwig verworpen Joodse volk kan toch nooit meer naar Sion terugkeren? Niet de Holocaust was de oorzaak van de wedergeboorte van Israël als staat – zoals telkens opnieuw wordt beweerd – maar het onverbreekelijke verbond dat God onder ede met zijn volk Israël heeft gesloten.

Na Christus zou er dus geen sprake meer zijn van een door God gewilde binding van een bepaald volk aan een bepaald land. Maar God heeft nooit Israël's erfgoed aan de kerk overgedragen!

Psalm 89: 31-32-33-34-35 Indien zijn zonen mijn wet verlaten, en niet naar mijn verordeningen wandelen; indien zij mijn inzettingen ontwijden, en mijn geboden niet onderhouden, dan zal Ik hun overtreding met de roede bezoeken, en hun ongerechtigheid met plagen; maar mijn goedertierenheid zal Ik hem niet onthouden, mijn trouw zal Ik niet verloochenen, mijn verbond zal Ik niet ontwijden, noch veranderen wat over mijn lippen gekomen is.

Hier staat niets van verwerpen, maar wel van tuchtigen.

Psalm 89:36-37-38 Eenmaal heb Ik mijn heiligheid gezworen: Hoe zou Ik tegenover David liegen! Zijn nakroost zal voor altoos bestaan, zijn troon zal als de zon vóór mij zijn; als de maan zal hij voor altoos vaststaan, en de getuige aan de hemel is getrouw.

Wat éénmaal uit Gods mond uitgegaan is gebeurt. De kerkleiders hebben echter alles veranderd wat God aan Zijn volk Israël belooft heeft. De diepgewortelde vervangingstheologie die er vanuit gaat dat de kerk in de plaats van Israël is gekomen en alle rechten en voorrechten van het Joodse volk heeft overgenomen, heeft ervoor gezorgd dat het nageslacht Abraham, Izaak en Jakob eeuwenlang op een gruwelijke wijze is vervloekt door een afvallige christenheid.

De theologen die de vervangingstheologie verkondigen trekken zich niets aan van de historische feiten noch van het grote aantal oudtestamentische profetieën waarin Gods verbond met Israël een eeuwig verbond, en een verbond tot in duizend geslachten wordt genoemd.

Psalm 105: 8-9-10-11 Hij gedenkt voor eeuwig aan Zijn verbond, het woord, dat Hij gebood aan duizend geslachten, dat Hij met Abraham sloot, en aan Zijn eed aan Isaäk; ook stelde Hij het voor aan Jakob tot een inzetting voor Israël tot een eeuwig verbond,...

Ondanks de vele profetieën waarin God belooft het volk bijeen te zullen vergaren uit de volken naar wie ze verstrooid zijn, blijft de kerk valse leringen leren door zich de genade gaven van God aan Israël toe te eigenen. Maar een volk dat door God uitgekozen is, kan niet vervangen worden door een ander volk of religieus systeem. God verklaart in Deuteronomium 7:6 'Want u bent een volk dat aan de Heer, uw God, is gewijd. U bent door Hem uitgekozen om, anders dan alle andere volken op aarde, zijn kostbaar bezit te zijn.'

Tot op heden spreken kerk en wereld smadelijk over Israël en over het Joodse geloof en worden de Joden nog slechts gezien als zondaars bij uitstek. In 1979 hebben vijfduizend Amerikaanse kerkleiders de "La Grange Declaration" geformuleerd, waarin zij Israël beschuldigen van bezetting, land confisquering en "brutale foltering". Israël fungeert als de duistere achtergrond van de heerlijkheid van het christendom. Israël en de synagoge worden gezien als de dragers van Gods gericht. Theologische dwalingen brachten de kerk ertoe, de Joden te vervolgen en daarbij dacht men God een dienst te bewijzen en de dood van Jezus te wreken. Waar zijn de kerkelijke leiders die de terreur het [PLO-bewind op onschuldige Israëlische burgers veroordelen?](#) De kerk zwijgt zoals ze dat altijd al heeft gedaan ook tijdens de Holocaust. Zichtbaar wordt het Joodse volk in het nauw gebracht en de kerk doet daar volop aan mee. Vele eeuwen al bouwen de kerken uit de naties hun identiteit op een verachtelijke houding ten opzichte van het Joodse volk. Op theologisch terrein schiepen deze kerken anti-

joodse dogma's en verkondigden dat zij als het "echte uitverkoren volk" en het "ware Israël" de plaats van de Joden ingenomen hadden. Het is dan ook geen wonder dat het afbraakproces van de kerken nog steeds doorgaat. De vloek die men over Israël heeft uitgesproken is op de kerk zelf teruggekeerd.

Matthëüs 5:13 **Gij zijt het zout der aarde; indien nu het zout zijn kracht verliest, waarmede zal het gezouten worden? Het deugt nergens meer toe dan om weggeworpen en door de mensen vertreden te worden. Zout conserveerd, bewaard. Wanneer christenen Gods Woord niet meer bewaren, is het waardeloos geworden.**

De Griekse theoloog Origenes (185-252 n.C.) die zich op grond van een verkeerd begrip van (Matthëüs 19:12) ontmande, formuleerde de vervangingstheologie als volgt: „*Wij mogen er wel vertrouwen in hebben dat de Joden niet naar hun eerdere situatie terugkeren, want zij hebben de meest verschrikkelijke aller misdaden begaan, door een samenzwering te beginnen tegen de Redder van het menselijke ras. Daarom moest de stad waar Jezus leed wel worden verwoest, moest de Joodse natie uit haar land worden verdreven en moest aan ander volk door God worden geroepen voor de gezegende uitverkiezing.*”

De heilige “Augustinus” schreef in 415 „Het ware tegenbeeld van de Jood is Judas Iskariot, die de Heer verkoopt voor zilver. De Joden zullen de Schrift nimmer kunnen begrijpen en zullen voor eeuwig de schuld dragen voor de dood van Jezus.”

Ook de Romeinse keizer Constantijn gaf anti-Joodse edicten uit, waaronder een verbod op toetreding tot het Jodendom. Op last van hem moesten christen-joden op straffe des doods al hun banden met het Jodendom verbreken. In navolging van zijn moeder Helena bekeerde hij zich tot het christendom. Hij bleef in werkelijkheid echter tot zijn dood een aanhanger van het veelgodendom, iets wat ook vandaag nog onder de christenen te zien is. Omdat de band met Israël volledig moest worden doorgesneden, zodat de kerk ‘zuiver’ kon blijven, werd de Joodse kalender vervangen door de zonnekalender en de paasdatum vastgesteld op de eerste zondag van de lente. De Joodse paasdatum werd afgewezen want keizer Constantijn wilde volledig onafhankelijk zijn van het Jodendom, dat voor hem een "vijandig volk" en een "natie van vadermoordenaars" was, die "hun Heer geslacht hebben." Ook heeft Constantijn de zondag als rustdag ingevoerd. Dat was een nieuw verschijnsel in het Romeinse Rijk en ongetwijfeld geïnspireerd door de sjabbat. Het ritme van de zevendaagse week is door Israël aan de wereld geschonken. Maar de keuze voor de eerste dag als rustdag was opnieuw gericht tegen Israël: de sjabbat is voorbij na de Opstanding, omdat het Nieuwe Verbond het Oude vervangt. Toen de Kerk oppermachtig werd die leerde dat de Joden hun positie van door God uitverkoren volk waren kwijtgeraakt omdat zij de Messias hadden gekruisigd, werd hun positie weinig benijdenswaardig. Natuurlijk waren lang niet alle christenen in die tijd antisemiet of actieve vervolgers van het Joodse volk.

Tot ver in de negentiende eeuw waren veel Europese consuls en westerse toeristen die de Arabische wereld bezochten, diep geschokt door het venijnige en openlijke antisemitisme van de oosterse kerken, met name in het Heilige Land. Zo werd in het jaar 1009 de Heilige Grafkerk in Jeruzalem verwoest door de legers van de Egyptische kalief Al-Hakim. De christelijke kerken in Jeruzalem gaven hiervan echter de Joden de schuld – met als gevolg dat er in Europa, waar dit bericht enkele maanden later met ontzetting werd ontvangen, een felle Jodenvervolgung losbarstte.

Klik [hier](#) voor mijn artikel “Onvoorstelbare wandaden van het pausdom.

De dwalende kerk.

Het is nauwelijks bekend dat de Joden vanaf de 13^e eeuw in de christelijke kunst op mensonterende en [weerzinwekkende wijze werd voorgesteld als de ‘Judensau’](#): de Jood ‘rijdt’ op een zwijn, Joden zuigen aan haar tepels, houden haar staart omhoog en eten haar uitwerpselen; een Joodse vrouw baart geen kinderen maar biggetjes, die vervolgens door een smerig varken in leven worden gehouden en grootgebracht. Achter het varken staat een rabbijn, die de rechterpoot van het varken optilt en met zijn linkerhand de staart over zich heen trekt, bukt en onder de staart van het varken door in de Talmoed kijkt. De ‘Judensau’ is nog altijd te zien als beeldhouwwerk en houtsnijwerk ter versiering van talrijke zuilen van kapitelen, friezen en koorbanken van vooral Duitse kathedralen en kerken. Het beeld is een bijna 4 meter hoog reliëf in de vorm van een zeug die de gevel van de Stadskerk in Wittenberg in Duitsland siert. Tengevolge van deze smeerlapperij volgden later talrijke pogroms en ketterprocessen door de inquisitie met zijn onbeschrijflijke foltermethoden en niet vergeten de verschrikkelijke holocaust. In het roemruchte boek *Mein Kampf* rechtvaardigt Hitler zijn strijd tegen de Joden met de woorden: “Luther was een groot man, een reus. Met een ruk doorbrak hij de schemering en zag hij

de Jood zoals wij hem nu pas beginnen te zien (...) Ik doe slechts wat de Kerk al 1500 jaar doet, alleen ik doe het grondiger.”



Afbeelding 'Judensau' op de stadskerk van Wittenberg

Sinds de 13^e eeuw, toen christelijke auteurs de levenswijze van Joden hekelden, werd de Jood door kunstenaars in beeldhouwwerken en reliëfs als zwijn afgebeeld. In tientallen kerken verspreid over Europa, waaronder de Domkerk te Bamberg, zijn Joden afgebeeld die melk en uitwerpselen van een zwijn nuttigen.

In 2019 zei een lid van de Joodse gemeenschap dat het beeld zowel een persoonlijke belediging voor zichzelf als voor

de Joden in het algemeen was en eiste dat het reliëf werd verwijderd. Hij verloor in een lagere rechtbank, maar ging in beroep. Op 5 februari 2020 oordeelde een [Duitse rechtbank](#) in Naumberg dat het schandalige antisemitische reliëf aan de gevel van de historische kerk mag blijven, hoewel het als beledigend kan worden opgevat.

Het vervolgen van de Joden door de kerk is al meer dan 18 eeuwen aan de gang. Paulus heeft het eertijds al geschreven.

Handelingen 20:30; en uit uw midden zullen mannen opstaan, die verkeerde dingen spreken om de discipelen achter zich te trekken.

Voor een juist begrip van Gods doel met het Joodse volk is het van belang te zien wat er in Romeinen staat.

Romeinen 11:25-26 Want broeders, opdat gij niet eigenwijs zoudt zijn, wil ik u niet onkundig laten van dit geheimenis: een gedeeltelijke verharding is over Israël gekomen, totdat de volheid der heidenen binnengaat, en aldus zal gans Israël behouden worden.

Deze woorden maken duidelijk dat de 'verharding' niet een eeuwig oordeel over Israël is. "Totdat" betekent dat er een tijdslimiet bestaat. Als Gods plan volbracht is om de heidenen te brengen binnen de uitverkoren "Olijfboom" dan zal Hij de verharding die de Joden hebben ondergaan, doen wegsmelten. Vandaar dat Paulus ook het volmondige "Volstrekt niet" als antwoord kon geven op de vraag, of God zijn volk verstoten heeft? In de periode waarin Israël, als volk voor een bepaalde tijd terzijde gesteld is, heeft de gemeente bepaalde delen van de roeping van Israël overgenomen, maar zeker niet de plaats. De onwetendheid van de christelijke kerk over Gods plan met Israël heeft een hele serie verkeerde opvattingen en leringen doen ontstaan, die de houding en de zienswijze t.o.v. Israël zeer nadelig beïnvloed hebben. Het echte woord van wijsheid en de gave der onderscheiding lijkt geheel te ontbreken op de kansel van vandaag.

Wat de kerk van vandaag te zien geeft zijn verwerende, met zichzelf ingenomen predikers die bij zoveel mogelijk mensen in de smaak willen vallen. Het is het pastorale type dat de kunst verstaat met welgekozen woorden de christelijke religie voor iedereen aanvaardbaar te maken. Naar buiten toe houdt men nog een beeld van godsvrucht op, maar daarnaast loochent men de macht ervan. De dwalingen van de kerk ten aanzien van Israël gaan door tot op de dag van vandaag. Nog steeds verschijnen er artikelen in christelijke bladen waarin kerkleiders beweren dat de huidige ontwikkelingen rond Israël niets te maken hebben met Gods beloften aan dit volk. Nog altijd zijn er kerken die beweren dat Gods verbondsbeloften, aan Israël gegeven, zijn overgegaan op de kerk. Deze houding draagt ertoe bij dat het de vijanden van Israël in de kaart speelt, zoals het dat altijd al heeft gedaan.

Kerken geven Israël de schuld van het geweld in het Midden Oosten.

De kerken laten regelmatig zien aan wiens kant zij staan in het conflict tussen Israël en het PLO-bewind. Zo zei de voormalige Rooms-katholieke bisschop van Jeruzalem Michel Sabbah, dat de oorzaak van het geweld in het Midden Oosten gezocht moet worden bij Israël vanwege Israël's bezetting van Arabische grond. Sabbah zegt dat christenen in de PLO-gebieden een gerespecteerde, en [beschermde groep vormen](#). Christenen maken volgens hem een wezenlijk onderdeel uit van de door de moslims gedomineerde samenleving. Het feit dat de christelijke

populatie door emigratie is afgenomen van vijftien procent in 1950, tot slechts twee procent nu, is volgens Sabbah te wijten aan het leven onder de Israëliische bezetting. Maar het is niet de schuld van Israël dat in het Midden-Oosten de mensen hun kerk de rug toekeren. Integendeel, Israël is het enige land in het Midden-Oosten waar het aantal christenen gestaag toeneemt. Telde men in 1990 in Israël 107.000 christenen, in 2000 waren dat er al 132.000 en in 2010 is dat opgelopen tot 151.700. Sabbah's uitspraak roept de vraag op waarom de islamitische populatie in dezelfde gebieden zo geweldig is toegenomen.

Op 22 april 2002 bracht een 14 leden tellende delegatie van de Amerikaanse "[National Council of Churches](#)" een bezoek aan de Syrische dictator Bashar al-Assad in Damascus. De delegatie liet zich in zeer negatieve termen uit over Israëls optreden tegen het terreurbewind van Jasser Arafat en consorten. Assad kreeg te horen dat een groot deel van de wereldbevolking geschokt was over wat er in deze gebieden door toedoen van Israël gebeurt.

De patriarch van de Grieks-Orthodoxe kerk in Jeruzalem, Irineos I, riep tijdens een bezoek in Ramallah op tot terreur tegen Israël. Op 17 juli 2001 schreef hij aan Arafat: „*U weet dat er bij alle geestelijken in de Heilige Grafkerk gevoelens leven van afkeer en minachting voor de nakomelingen van hen die onze Heer gekruisigd hebben... die nu feitelijk uw volk kruisigen, zionisten, Joodse veroveraars van het Heilig land van Palestina.*”



Irineos I

Half oktober 2003 werd Irineos betrappt op het smokkelen van een wapen naar PLO- terreurbaas Arafat. Op weg naar Arafat's hoofdkwartier in Ramallah werd Irineos aangehouden bij een controlepost van het Israëliische leger. Op de vraag of hij een wapen bij zich had, antwoordde hij ontkennend, maar bij inspectie van de auto vonden soldaten een pistool. De toegang tot Ramallah werd hem ontzegd. Irineos is jaren met Arafat bevriend geweest en is regelmatig in het nieuws vanwege antisemitische uitlatingen. De Grieks-Orthodoxe Kerk telt ongeveer 200 miljoen leden over de hele wereld. De kerk werd gesticht in het jaar 451. Het patriarchaat heeft vele bezittingen in het Heilige Land en Jordanië en heeft een deel van haar bezittingen in Jeruzalem aan het PLO-bewind aangeboden. Op 23 april 2002 vond in Gaza ([Hamastan](#)) een door de toenmalige Hamasleider Sheikh Ahmed Yassin, georganiseerde anti-Israël demonstratie plaats waaraan naast leden van de terreurbeweging ook een groep christenen

deelnam. De demonstranten marcheerden van de oude moskee in Gaza-stad naar de Latijnse kerk, waar het hoofd van deze kerk, Immanuel Musalam de menigte toesprak met de woorden: „*Dood aan de zwijgende wereld. Dit is de boodschap van het Palestijnse volk aan de wereld. De wolven (Israël) eten ons op en zolang er geen vrede is in Palestina, zal er ook geen vrede zijn de rest van de wereld.*”

De Grieks-orthodoxe aartsbisschop in Israël, Attallah Hanna, noemt Hamaszelfmoordterroristen volkshelden waarop men trots mag zijn: „*Ze plegen geen zelfmoord zoals sommigen zeggen, en ze plegen ook geen terreur zoals anderen beweren, maar ze strijden tegen de bezetting.*”



Attallah Hanna

Hij riep christenen op zich bij de moslims aan te sluiten om 'Palestina' te bevrijden van de Middellandse zee tot aan de rivier de Jordaan. Hanna laat er geen misverstand over bestaan dat hij een voorstander is van vernietiging van de staat Israël. Hij riep christenen wereldwijd op tegen Israël te protesteren vanwege wat hij noemt: „*hun gruwelijke daden tegen onschuldige burgers in het Heilige Land.*” Hij spreekt nooit over de slachtoffers aan Israëliische zijde. Verder riep hij alle kerken in de wereld op het stilzwijgen te verbreken over de Israëliische 'massaslachtingen': „*De kerken moeten hun stem laten horen tegen*

het barbaarse optreden van Israël. Wij roepen de christenen in de wereld op de Palestijnen te ondersteunen in hun strijd tegen de Israëliische brutaliteit. Het is de plicht van iedere kerk mee te werken in de strijd tegen onrechtvaardigheid.”

Hanna wees erop dat met name de kerken in de Verenigde Staten verantwoordelijkheid dragen vanwege hun verdediging van de zionistische belangen en de Israëliische regering: „*Wij zijn er trots op goede banden met de Arabische wereld te onderhouden, waar onze wortels liggen en zijn dankbaar voor de steun die de Palestijnen*

ondervinden van de Wereldraad van kerken in hun strijd tegen Israël.” Dat de kerken in het Midden-Oosten zo luidruchtig tegen Israël tekeer gaan, verraadt hun angst voor de moslims, want in Israël hebben christenen geen vervolging te vrezen, in tegenstelling tot alle Arabische landen.

Een andere dwaalgeest is [Páraic Réamonn](#), sinds september 2014 presbyter in de Schots-Presbyteriaanse St. Andrew's Memorial Church in Jeruzalem. Deze figuur verwijt Israël landonteigening, vernietiging van huizen, het stelen van water en het vernietigen van olijfbomgaarden. Israël heeft volgens Réamonn geen bestaansrecht in 'Palestina'. Niet de woordverkondiging en de zielzorg staan centraal bij deze dwaalherder, maar de openlijke ophitsing tegen Israël. Hij volgt de directe aanwijzingen van zijn leidinggevenden in de kerk. Deze volgen op hun beurt weer de aanwijzingen van de Wereldraad van Kerken in Genève. Bijna alle protestantse kerken in Jeruzalem zijn verbonden met de Wereldraad van Kerken en de kerkleiders spreken openlijk hun voorkeur uit voor de “Bende van Ramallah” en de terreurbeweging Hamas in Gaza. Priesters en dominees zijn de uitvoerende activisten. In de afgelopen decennia stuurden kerkleiders steeds vaker voorgangers naar Jeruzalem, die tegen de staat Israël zijn en meegaan met de eisen van het PLO-bewind. Huurlingen zijn het, die de plaats hebben ingenomen van herders en verjagen de gelovigen.

Een drietal kerkleiders in het Midden-Oosten hebben op 17 oktober 2014 in een open brief de Europese landen verzocht om de Staat Palestina officieel te erkennen met als hoofdstad het oostelijk deel van Jeruzalem. De ondertekenaars zijn de voormalige Latijnse patriarch van Jeruzalem, Michel Sabbah, de Grieks-orthodoxe aartsbisschop Theodosius Hannah en de voorzitter van de Lutherse Wereld Federatie, bisschop Munib Yunan. *‘Vanuit Jeruzalem, onze bezette hoofdstad, zenden wij onze dringende boodschap aan de hele wereld en vooral aan Europa. We zoeken naar gerechtigheid en vrede. Europa heeft de morele, juridische en politieke plicht om Israël verantwoordelijk te stellen en de geweldloze initiatieven van de Palestijnen te steunen, en [om de Israëlische bezetting te beëindigen.](#)’*

Presbyteriaanse oorlog tegen Israël.

Op 6 juli 2012 heeft [De Presbyteriaanse Kerk](#) in de Verenigde Staten, met een meerderheid van 71 % besloten “alle Israëlische producten uit Samaria en Judea” te boycotten. Deze kerk is ook een serie gesprekken begonnen om Moslims en Christenen dichter tot elkaar te brengen. Presbyteriaanse voorgangers beweren dat er een gemeenschappelijke relatie bestaat tussen de beide religies omdat ook de [Koran melding maakt van Jezus](#). De naam die ze voor deze samenwerking bedacht hebben is: “Chrislam”. Ze beweren dat men zowel een volgeling van de Here Jezus kan zijn zonder noodzakelijk aan het geloof vast te houden dat Jezus de Christus is, de Zoon van God, die stierf voor onze zonden als gift voor eeuwig leven.

Veel christelijke leiders in het Midden-Oosten, van gewone priesters tot patriarchen, stellen voortdurend Israël verantwoordelijk voor de vaak benarde situatie van hun christelijke kerken. Zo zei George Saliba, een Syrisch-orthodoxe bisschop in Libanon, tijdens een televisie-interview dat *„de bron van alle onrust en burgeroorlogen in het Midden-Oosten het zionisme is, dat diepe wortels heeft in het judaïsme. De Joden zijn verantwoordelijk voor de financiering van alle onrust, omdat dit in overeenstemming is met hun Protocollen van de Wijzen van Sion.”*

De historicus [Gershon Nerel](#) heeft onderzoek gedaan naar het antizionisme van de Arabische christenen die onder het beheer vallen van het PLO-bewind in Ramallah. Het blijkt dat het merendeel van deze christenen tegen de staat Israël zijn. Via kerkelijke media en via internet wordt antizionistische en anti-Israëlische propaganda verspreid en de kerkjeugd geïndoctrineerd met de vervangingsleer. De dood van PLO-Arabieren die in hun terreur tegen Israël omkomen, worden gelijkgesteld met de offerdood van Jezus. Toen Israël na een ballingschap van tweeduizend jaar als door een wonder weer een staat werd, zag de kerk zich gedwongen een aantal valse leerstellingen te ontwikkelen om zodoende de gelovigen op een vals spoor te zetten en zich vervolgens verbinden aan groepen die zich verzetten tegen Gods plan met Israël.

Bij een bloedige terroristische aanslag door terroristen van Al-Qaida in oktober 2010 op de Mariakerk in Bagdad verloren tientallen christenen het leven. Dit weerhield de melkitische patriarch Gregorius III Laham er echter niet van om op de Iraakse televisie te verklaren: *„Deze terroristische aanslagen op Iraakse christenen maken deel uit van een zionistische samenzwering tegen de islam. Deze aanslagen hebben niets van doen met de islam, maar alles met het zionisme, met de bedoeling de Palestijnen hun rechten te ontfangen.”* De Arabische Kerk in het Midden-Oosten is net zo vijandig tegenover de Joden als de islamitische fundamentalisten. Veel Arabische christenen zien de oorzaak van hun problemen niet in de moslims, maar als een Joodse samenzwering, met als doel de wereld over te nemen. Zij houden nog steeds de Joden verantwoordelijk voor het doden van de Here Jezus.

De nachtmis voor het Kerstfeest 2013 in de Geboortekerk in Bethlehem werd door kerkleiders gebruikt om de eisen van het PLO-bewind over te brengen op een wereldwijd publiek. De Latijnse patriarch van Jeruzalem, aartsbisschop Fouad Twal, de hoogste vertegenwoordiger van de Katholieke Kerk in het Heilig Land, leidde de dienst, die ook werd bijgewoond door PLO-leider Abu Mazen en zijn premier Rami Hamdallah, beiden moslims. Ook de voormalige chef buitenlandse beleid van de Europese Unie, [Catherine Ashton](#), bezocht de kerkdienst, waarin werd gebeden voor een onafhankelijke PLO-staat en de vrijlating van PLO-gevangenen. Fouad Twal sprak zijn sympathie uit voor de, wat hij noemde de 'geplaagde Palestijnen', vooral voor gezinnen die familieleden (lees terroristen) in Israëlische gevangenis hebben.

Kerkleiders met elkaar op de vuist.

De kerkleiders in Israël en de PLO-gebieden keren zich niet alleen tegen Israël maar ook regelmatig tegen elkaar. De verschillende kerken die gezamenlijk de Heilige Grafkerk in Jeruzalem beheren, gaan bijvoorbeeld regelmatig met elkaar op de vuist. Op 9 november 2008 was het ook weer raak. Toen bestookten Grieks- en Armeens-orthodoxe gelovigen elkaar met kandelaars en andere voorwerpen. Verscheidene gelovigen liepen verwondingen op.



Gevechten Grafkerk Jeruzalem 9 november 2008

De Grafkerk is een van de meest geëerde plaatsen van het Christendom en is naar men denkt gebouwd op Golgotha, de plaats van de kruisiging én op het graf, waarin het lichaam van Jezus gelegd zou zijn. Keizer Hadrianus liet in 135 n. Chr., op het graf van Jezus een Romeinse tempel bouwen, die aan Jupiter gewijd werd, om op die manier elke herinnering aan de gewijde joodse en christelijke plaatsen uit te roeien. Maar dit had geen blijvend effect want op bevel van Keizer Constantijn en zijn moeder Koningin Helena werd de tempel van Hadrianus afgebroken, om plaats te maken voor een basiliek, die echter bijna 3 eeuwen

later, in 614, door de Perzen werd verwoest. Door de abt Modestus werd deze op kleinere schaal herbouwd, maar in het jaar 1009 opnieuw vernield door Kalief Hakem.

Deze hernieuwde ontwijding van de heilige plaatsen door de moslims vormde één van de voornaamste motieven tot de Eerste Kruistocht. De kruisvaarders bouwden 50 jaar na de inname van Jeruzalem de Grote Grafkerk, in 1149. In de loop der eeuwen zijn er hier en daar verschillende uitbreidingen op kleinere schaal aan toegevoegd, maar ondanks allerlei restauraties bestaat de kerk vandaag nog praktisch geheel in zijn originele vorm. De Grafkerk is onder zes verschillende christelijke kerken tot op de steen en de vierkante centimeter nauwkeurig verdeeld tussen 6 verschillende christelijke groeperingen. Dit leidt nogal eens tot schermutselingen die soms volledig uit de hand lopen. De relaties zijn al jaren zo slecht dat de sleutels van het gebouw al eeuwen zijn toevertrouwd aan twee molimfamilies.

Zo gingen in januari 2005 Grieks-orthodoxe priesters en katholieke Franciscaner monniken met elkaar op de vuist. De ruzie ging over een deur of die open of gesloten moest worden tijdens de St Helena-Prosessie in de Grafkerk. De strijd was zo heftig dat meerdere priesters en ook politieagenten die tussenbeide kwamen, gewond raakten. In augustus 2002 liep Abdel Malak, de enige Egyptisch-koptische priester, zwaar letsel op. Malak zat op het dak en had zijn stoel uit de hete zon gehaald en was een paar stappen verderop in de schaduw gaan zitten. Na 27 jaar bivakkeren op het dak had de 72-jarige kopt kunnen weten dat de Ethiopische monniken, die na diverse schermutselingen in het verleden het leeuwendeel van het dak bestieren, deze daad zouden opvatten als een poging tot vijandige overname van een deel van hun sectie. Wie verdacht wordt van 'landjepik' in of op een kerk kan sinds jaar en dag rekenen op een ferme afstraffing. En inderdaad, al gauw gingen monniken van beide partijen elkaar te lijf met stoelen, stenen en zelfs ijzeren staven. Met gekneusde ribben en zelfs met gebroken botten kwamen toen Egyptische en Ethiopische monniken uit de slag tevoorschijn. De Israëlische politie wist de vechtersbazen te scheiden, maar elf monniken en een politieagente belandden in het ziekenhuis. Op 9 november 2008 was het ook weer raak. Toen bestookten Grieks- en Armeens-orthodoxe gelovigen elkaar met kandelaars en andere voorwerpen. Verscheidene gelovigen liepen verwondingen op.

Op 27 december 2011 raakten priesters slaags in de [Geboortekerk in Bethlehem](#). Bij het schoonmaken van de kerk verloren circa honderd priesters even de boodschap van kerst uit het oog en gingen elkaar met bezemstelen

te lijf. De Armeens-orthodoxe en Grieks-orthodoxe priesters kregen ruzie over de precieze grenzen die in de kerk lopen. De Geboortekerk in Bethlehem is namelijk verdeeld in drie delen en wordt beheerd door vertegenwoordigers van respectievelijk de Rooms-katholieke, Armeens-orthodoxe en Grieks-orthodoxe kerk. Ook in het verleden kregen de priesters ruzie over waar de scheidslijnen in de kerk precies lopen. De reden van de gevechten is altijd de overschrijding van elkaars territorium. De reden van het schoonmaken van de kerk was overigens het orthodoxe kerstfeest, dat begin januari van ieder jaar gevierd wordt. De PLO-politie moest er met gummiknuppels aan te pas komen om de vechtersbazen uit elkaar te houden. Gevechten tussen de oosters-orthodoxe en westerse christenen in Bethlehem en Jeruzalem waren voor de orthodoxe Russische tsaar in 1853 zelfs een van de redenen om de krimoorlog te beginnen tegen de Turken, die de christelijke heiligdommen naar zijn smaak niet goed beschermden



Gevechten Geboortekerk 2011

Wereldraad van Kerken

De [Wereldraad van kerken](#) (voorloper van de Wereldkerk) zegt 400 miljoen christenen in 120 landen te vertegenwoordigen. Maar waarschijnlijk hebben een groot aantal van deze gelovigen nauwelijks een idee waarvoor de Wereldraad staat en waar hun donaties voor gebruikt worden. Reeds in 1954 begint de Wereldraad haar hetze tegen Israël. In Nederland worden kerken gebruikt voor de 'Palestijnse' strijd en hoe solidariteit met de PLO- moordbrigades betuigd kan worden. Er worden contacten gelegd met het anti-Israëliësch Palestina Komitee en de terreurbeweging PLO die nog steeds [onverkort de vernietiging van Israël propageert](#).

In artikel 9 staat: Gewapende strijd is de enige manier om Palestina te bevrijden, en is derhalve strategie, geen tactiek. In artikel 15 staat: De bevrijding van Palestina is een nationale verplichting voor de Arabieren. Het is hun plicht de zionistische en imperialistische invasie terug te drijven uit het grotere Arabische vaderland en de zionistische aanwezigheid in Palestina te liquideren.

De Wereldraad van Kerken was de belangrijkste aanstichter achter de uitbarsting van de 1^e intifada in 1987. Sinds deze intifada stuurt de Wereldraad talloze teksten de wereld in waarin Israël aan de schandpaal wordt genageld. In april 2002 bracht een delegatie van de WvK een solidariteitsbezoek aan het PLO-bewind in Ramallah. Samen met plaatselijke kerkleiders hielden ze een 'vredesmars' naar de residenties van voormalig premier Ariel Sharon en de Amerikaanse consul in Jeruzalem. De dag daarna marcherden zij naar Bethlehem, om steun te betuigen aan 200 [PLO-terroristen die de Geboortekerk bezet hielden](#). Woordvoerders van WvK beschuldigen Israël regelmatig van het gebruik van, zoals zij dat noemen, „buitensporig” geweld tegen de Palestijnen.” In één van hun resoluties staat: „wij delen de frustratie en teleurstelling van onze Palestijnse broeders en zusters. Wij eisen van Israël terugtrekking uit de gebieden die in 1967 werden veroverd, inclusief Jeruzalem. Wij eisen het recht van het Palestijnse volk op zelfbeschikking.”

In een persbericht op 26 augustus 2009, noemde de toenmalige secretaris-generaal van de Wereldraad van Kerken ds. Samuel Kobia, de [Israëliësch bezetting een zonde tegen God](#). Dit zei hij na afloop van een bezoek aan het Midden-Oosten. Het is een beschuldiging die overeenkomt met de eeuwenoude vervangingstheologie. Geheel in lijn met de islamitische wereld en de vele anti-Israël lobbyisten, noemt Kobia de stichting van de staat Israël een 'Naqba' (catastrofe), en typeert hij Israël als een 'apartheidsstaat' en eist hij „omwille van een 'rechtvaardige vrede' de opheffing van de bezetting van Palestijnse gebieden.” Natuurlijk rept deze figuur met geen woord over de verschrikkelijke omstandigheden waaronder [de christenen onder het PLO-bewind verkeren](#).



Met dit soort verklaringen schaarde de 'Wereldkerk' zich achter de anti-Israël propaganda van het PLO-bewind. Men doet er het zwijgen toe als het gaat over de golf van geweld tegen Israël en tegen de christenen in o.a. Berhlehem en Beit Jala terwijl er sprake is van moord, verkrachting en afpersing. Vele westerse kerken worden via de WvK, meegezogen in sympathie voor de "Bende van Ramallah". Gods woord wordt totaal genegeerd. De in Oost Jeruzalem gevestigde "[Young Men's Christian Association](#)" (YMCA) vergelijkt in een door haar uitgegeven brochure het Israëlische beleid t.a.v. de Palestijnen met de kruisiging van Jezus

door Romeinse soldaten. Deze organisatie is doortrokken van antisemitisch gedachtegoed. „Zo Jezus vroeger is gekruisigd zo worden de Palestijnen tegenwoordig gekruisigd, vernederd en hun mensenrechten en waardigheid ontkent.” aldus deze christelijke club.

De brochure roept op tot „volledige terugtrekking door Israël tot de grenzen van voor de oorlog van 1967 en het installeren van een onafhankelijke, soevereine Palestijnse staat met Oost Jeruzalem als hoofdstad.” De YMCA noemen zich christenen maar ze hanteren de Bijbel als een boek dat naar eigen inzichten uitgelegd kan worden. De wereldwijde YMCA's hebben diverse anti-Israël resoluties aangenomen die zich kenmerken aan een overvloed aan verdraaide feiten en leugens. In april 2001 stelde het YMCA een internationale waarnemer aan om de situatie in het Midden-Oosten te onderzoeken en daarover een rapport uit te brengen aan de groep's World Council. Twintig rapporten zijn er sindsdien verschenen en in geen enkel rapport wordt aandacht besteed aan het vermoorden van onschuldige Israëlische burgers door de moordende PLO-bendes. Alle rapporten beschrijven slechts de ontbering van het zogenaamde 'Palestijnse' volk en leggen eenzijdig de schuld bij Israël.

Wereldraad van Kerken spioneert tegen Israël

De Wereldraad van Kerken (WCC) is betrupt op het financieren van buitenlanders die zich voordoen als christelijke toeristen om bevooroordeelde en opruiende rapporten te presenteren over de 'wrede en onderdrukkende behandeling van Palestijnen door Israël'. Als christelijke pelgrims die Bijbelse plaatsen rond Jeruzalem en Hebron bezoeken, nemen deze politiek gemotiveerde activisten foto's en publiceren valse nieuwsberichten over zogenaamde 'mishandelingen' door Israël van Palestijnen. In hun 'nieuwsberichten' gebruiken deze anti-Israëlische spionnen Bijbelverzen en theologische termen 'geladen met antisemitisme', [aldus Amit Barak](#), een van de Israël's die de groep aan het licht brachten. Zij postten zelfs antisemitische foto's zoals een 'Davidsster die op Palestijnse kinderen bloedt', zei hij.



Afbeelding: 'Toeristen' protesteren tegen Israël bij Hebron op 7 juli 2018. (Foto: Wisam Hashlamoun/Flash90)

Amerikaanse kerken

Op 2 juli 2004 besloot de generale synode van de Presbyteriaanse kerk in de Verenigde Staten met 431 stemmen voor en 62 tegen, het Israël-Palestina Mission Netwerk (IPMN) opdracht te geven gegevens te verzamelen over bedrijven die zaken doen met Israël. Men streeft naar een boycot van Israëlische producten. Deze kerk sympathiseert ook met

terreurbewegingen die streven naar vernietiging van Israël en roept openlijk op tot islamitisch gewapend verzet in Jeruzalem. Joden in Jeruzalem worden als vreemde indringers bestempeld, die „de Palestijnse cultuur langzamerhand vervangen door immigranten uit Europa en Amerika.” De kerk beschrijft zichzelf als een kerkelijk vredesorgaan, dat opkomt voor een 'rechtvaardige vrede in Israël/Palestina'. Maar de Presbyteriaanse kerk bevordert geen vrede, maar zet aan tot geweld tegen Israël. Eind 2004 was een delegatie van deze kerk in Libanon.

Afgevaardigde Ronald Stone, zei op al-Manar, het tv-station van de terreurbeweging Hezbollah: „We koesteren de kostbare woorden van Hezbollah vanwege hun positieve uitspraken over het Amerikaanse volk”. Waar ging het over? De uitspraak van Stone vond plaats een paar dagen voor de 21^{ste} herdenking van een door Hezbollah

gepleegde aanslag met een autobom in 1983 in Beiroet, op een barak van de Amerikaanse marine waarbij 241 militairen om het leven kwamen terwijl ze lagen te slapen. Deze aanslag is later door Hezbollah veroordeeld. De Presbyteriaanse kerkleiders vonden dit zo'n sympathiek gebaar dat ze besloten de moorddadige bende van Sjeik Nasrallah daar persoonlijk voor te bedanken. Het hoofd van deze 'eerbiedige' kerk Nile Harper, gaf Hezbollah nog een extra steun in de rug door op te merken dat „*de bezetting door Israël van de Westbank en Gaza moet eindigen omdat dit vernietigend werkt op het Palestijnse volk.*”

In de Verenigde Staten zijn naar schatting 5 miljoen mensen lid van deze kerk. Verschillende kerken verenigden zich in 1958 tot de United Presbyteriaanse kerk. De Presbyteriaanse en Gereformeerde kerken zijn verbonden in de “World Presbyterian Alliance” en behoren tot de Wereldraad van Kerken. Ook de Anglicaanse kerk wil een boycot van Israëlische producten. De mening van beide kerken is dat Israël de Palestijnen onderdrukt. De leden van het Anglicaanse Vrede en Gerechtigheid Netwerk (APJN) waren in september 2004 in Israël en in Ramallah. De leider van de groep dr. Jenny Te Paa uit Nieuw-Zeeland, zei: „*In onze kerk bestaat toenemende sympathie voor de Palestijnen en ze ontsteld te zijn van de draconische omstandigheden van de voortdurende bezetting waaronder zo veel Palestijnen leven.*”

Ook de Lutherse Wereldbond (LWB) die naar eigen zeggen wereldwijd 66.7 miljoen Lutheranen in 76 landen vertegenwoordigt, heeft zich eveneens in harde bewoordingen tegen Israël gekeerd. De Lutheranen willen dat Israël onmiddellijk een eind maakt aan wat men de 'bezette Palestijnse gebieden' noemt. Ook heeft men de Israëlische regering gesommeerd, in deze gebieden geen verdere Joodse nederzettingen meer te stichten. Volgens deze kerk heeft de Amerikaanse regering de plicht Israël van verdere bouwplannen af te houden. De LWB-raad staat ook achter de (idiotie) veroordeling door het Internationale Gerechtshof inzake het [“Anti Terreurhek”](#).

In een op 5 oktober 2012 geschreven brief roepen de leiders van 16 christelijke kerken in de VS, waaronder de protestantse, presbyteriaanse, baptistische, lutherse en methodistische denominaties, het Amerikaanse Congres op de 'onvoorwaardelijke militaire en financiële hulp' aan Israël te beëindigen omdat de situatie in de 'bezette Palestijnse gebieden' zou verslechteren, waardoor de kans op 'rechtvaardige vrede' steeds kleiner wordt. Tevens vragen de kerken om een officieel onderzoek naar het 'misbruiken' van de Amerikaanse hulp doordat Israël wapens zou inzetten voor 'het schenden van de mensenrechten'. De kerkleiders stellen verder dat de Amerikaanse hulp Israël in staat stelt de 'status quo' te handhaven en de 'Palestijnse gebieden' te blijven 'bezetten'. Ook zeggen de kerken samen te werken met 'onze Palestijnse christelijke broeders en zusters' bij het opbouwen van een 'vreedzame Palestijnse samenleving'. De Joodse organisatie *Anti-Defamation League*, noemt de brief van de christelijke leiders 'schandalig en bevooroordeeld'.

Door de Arabische 'lente' wordt de religieuze vrijheid en veiligheid van honderdduizenden christenen in het hele Midden Oosten bedreigd vanwege moslimgeweld, maar de christelijke leiders richten zich op Israël, een land dat de religieuze vrijheden van zowel christenen als moslims beschermt. Het moet toch niet gekker worden! Ook 'vergeten' de Amerikaanse christelijke leiders gemakshalve de voortgaande etnische zuiveringen onder het bewind in Ramallah, waardoor het aantal christenen in de PLO-gebieden is [geminimaliseerd](#). Bijna alle door de terreurbeweging Hamas en het PLO-bewind vervolgd en verjaagde christenen zijn door Israël opgenomen.

Al deze tegen Israël gerichte acties laten zien hoever genoemde kerken zich van Gods Woord verwijderd hebben en weerspiegelen een toenemend antisemitisme en demoniseren van Israël, wereldwijd. Waar zijn de kerkleiders die de moordaanslagen van de PLO-terroristen op onschuldige Israëlische burgers veroordelen? Het Joodse volk wordt zichtbaar in het nauw gebracht en vele kerken doen daar volop aan mee.

Klik [hier](#) voor “Het Vaticaan noemt Israël een bezettende macht”

Een ieder die Israël aanraakt maakt zichzelf blind voor de waarheid

Volgens de Evangelische [Prediker Hans Koonstra](#) kan het probleem tussen de 'Palestijnen' en Israël opgelost worden, als beide partijen dat willen, maar dat willen beide partijen volgens hem niet. Maar Koonstra slaat de plank volledig mis slaat. Hij geeft commentaar op een artikel van Aviel Schneider (Israel Today) op het conflict tussen Israël en de 'Palestijnen'.. “*Israël blijft gebieden bezetten of innemen, die volgens het volkenrecht (VN) hen niet toebehoren. (Maar hoe anders is de werkelijkheid). Daar worden soms religieuze kreten overheen geroepen, die daarmee alles goedkeuren wat Israël doet. Neen, de Palestijnen zijn niet allemaal lieverdjes. Maar ook zij claimen recht te hebben op gebieden, die bezet zijn (illegaal) door Israël. Door Israël Gods volk te*

noemen wordt het er niet beter op....!De frustratie aan beide zijden is groot en ontplofbaar. Wie die oorlog wint is van te voren reeds te zeggen: Israël heeft een machtige lobby in New York en elders.”

De meeste kerken zijn al zo dood als een pier. Wat rest is nog een beetje kerkje spelen door blinde leiders. Het is verbijsterend om te zien hoe grote aantallen christenen zich laten misleiden door hun kerkelijke leiders en daardoor weigeren het gezaghebbende woord van God nog te aanvaarden. Het christendom is uitgegroeid tot een nieuwe vorm van humanisme en is ijverig bezig de genade Gods af te wijzen. Met edele motieven is het bezig zélf het heil te bewerken en loopt het de God van Abraham, Isaäk en Jacob voor de voeten. Hoe kort van memorie blijken vele christenen te zijn, hoe weinig historische kennis leggen zij aan de dag als het om Israël gaat.

Een van de organisaties die een uitermate anti-Israëlische theologie hanteert is de organisatie 'Sabeel'. Deze club is opgezet door Naim Ateek een uitgesproken Israël hater. Deze figuur misbruikt de Bijbel als middel om haat tegen Israël aan te wakkeren. In het boek 'Justice and only justice' (1989) beweert hij bijvoorbeeld dat Jezus een Palestijn is. Deze uitspraak is later gretig door terreurmiljardair Jasser Arafat en andere terroristen overgenomen en wordt inmiddels door veel PLO-Arabieren, zowel christenen als moslims verkondigd. Terwijl het Nieuwe Testament ons de Here Jezus temidden van het Joodse volk en temidden van de rabbijnen laat zien, worden er door allerlei verwrongen antisemitische breinen verwoede pogingen gedaan de Here Jezus juist te isoleren van het Joodse volk. De met de islam corrumperende kerken moeten er niet aan denken dat Jezus een Jood is geweest. Maar toen de Here Jezus werd geboren, waren er geen christenen en waren er geen Palestijnen. Hij werd niet geboren als koning van de kerk. Er was toen geen kerk en de Here Jezus kwam niet in de kerk. Het heil is uit de Joden, zo maakt de Bijbel duidelijk. De Joden zijn het die de Here Jezus aan de wereld hebben gegeven. Ook de ontdekte boekrollen in Qumran aan de Dode Zee beschrijven de verbondenheid van Jezus met het Joodse volk. De bewering dat Jezus een Palestijn zou zijn is niets anders dan het bewust verdraaien van historische feiten en komt voort uit blinde haat jegens de volkomen legale bezitters van het Heilige Land.



Israël hater Naim Ateek oprichter van Sabeel

Sabeel is een centrum voor oecumenische bevrijdingstheologie en wordt door christelijke organisaties en uit de hele wereld ondersteund, inclusief Nederlandse kerken. Veel supporters van Sabeel zijn zich er echter niet van bewust wat er werkelijk schuil gaat achter de schijnbaar vreedzame activiteiten van deze club. Ateek denkt dat het een goddelijke daad is om Israël te vervloeken. De tolerante houding van veel christenen tegenover Sabeel, en de soms zelfs diepgaande sympathie zouden alle alarmbellen moeten doen rinkelen. Teveel mensen worden misleid door figuren die schijnbaar verdiepend een platform bouwen voor een nieuwe

Holocaust. Wie zich aan Israël vergrijpt, ondergraaft daarmee zijn eigen bestaan. De bewering dat Gods voorkeur uitgaat naar de kerk in plaats van het joodse volk leidt tot een trots en zelfvoldaanheid waardoor er veel kwaad richting Israël ontstaat. De jammerlijke blindheid van vele kerkleiders maakt dat de gemeentelieden de geweldige plannen van God met Israël worden onthouden. Dwars tegen de vele Bijbelse belofte zijn de "De vrienden van Sabeel" (nauw met de PKN verbonden via subsidie en alleen al in Nederland 4 PKN voorgangers in het bestuur) en Kairos samen bezig Israël op een meer dan schadelijke manier te demoniseren.

De opvatting dat de kerk in de plaats van Israël is gekomen en dat daardoor alle profetieën vervuld zijn in de kerk en zodoende alle zegeningen voor Israël op de kerk zijn overgegaan, het zogenaamde ware Israël van God, is het resultaat van een ontstellende dwaling. Het ontkennen van Israëls goddelijke bestemming ondermijnt elk vertrouwen in de nauwkeurigheid en de praktische waarde van Gods Woord. De hele wereld heeft door de eeuwen heen Gods wonderdaden met Zijn volk kunnen aanschouwen. Hij leidde het kleine Israël vanaf 1948 van de ene zege naar de andere. Alle sterke machten die Israël aanvielen konden het niet verslaan of vernietigen. De hele wereld is getuige van het wonder dat Israël heet, maar weinigen zien daarin de Machtige hand van God, waaronder vele kerken.

Sinds de 4^{de} eeuw zijn er drie anti-Joodse strategieën gevolgd: (gedwongen) bekering, verbanning en uitroeiing. De christelijke zendelingen/ missionarissen zeiden: „*je hebt geen recht om onder ons als Joden te leven.*” De wereldse heersers zeiden: „*je hebt geen recht onder ons te leven.*” De nazi's zeiden: „*je hebt geen recht om te leven.*” Als de kerk zich eens serieus zou bezinnen op haar oorsprong dan komt ze bij Israël terecht, want de kerk wortelt in Israël. De wereldwijde kerk is begonnen als een groepje Joodse Messias gelovigen in en om de Tweede Tempel in Jeruzalem. Wie eerlijk de kerkgeschiedenis onder ogen ziet constateert een uiterst pijnlijk proces van jodenvervolgving. Er loopt een spoor van bloed en tranen door de kerkgeschiedenis van Europa. Helaas bleek de christelijke bodem van Europa een vruchtbare voedingsbodem voor antisemitisme en jodenhaat. De profeten van Israël maken duidelijk dat God de volkeren straft om wat ze in hun boosaardigheid Israël aandoen. In het christelijk Europa was het mogelijk dat een niets ontziende barbaarse ideologie tallozen in haar greep kreeg.

Christelijk Europa gaf nazi-Duitsland de kans om haar duivelse plannen voor de uitroeiing van het Joodse volk te volvoeren. Reeds in 1933, in het jaar waarin *Mein Kampf* van Hitler verscheen, gaven de Duitse kerken, zowel de protestantse als de katholieke zich over aan het nazisme en de Jodenhaat. In datzelfde jaar schreef de Gereformeerde dr.K.Dijk: „*Israël heeft als volk opgehouden te bestaan. Het heeft zijn tijd gehad en zijn taak volbracht. De Joden zijn als volk van het terrein der genade verdwenen.*” Dijk beperkte zich niet tot deze uitspraak van Jodenhaat. Hij gebruikt teksten van de Here Jezus om zijn misselijkmakende visie te onderbouwen. „*Zij zijn kinderen des duivels en voor hen is er niet een heerlijke toekomst, maar de horizon is in zwarte wolken gehuld. Zij zullen getroffen worden door het oordeel Gods. Voor de Joden als Joden is er geen toekomst meer. Zie, Uw huis worde u woest gelaten. Van een wederoprichting is geen sprake.*”

280.000 van de 525.000 Duitse Joden slaagden er nog op tijd in Duitsland te verlaten. In Europa vindt de Holocaust plaats als absoluut dieptepunt in de menselijke geschiedenis. Men was van plan om het gehele Joodse volk totaal van de aardbodem te laten verdwijnen. Er rust daarom een zware schuld op de volken en kerken in Europa. Veel bijbelgetrouwe christenen spreken over de bedekking die over Israël ligt als het gaat over het evangelie van Jezus de Messias. Maar met evenveel recht en reden kan men spreken van een geestelijke bedekking over de kerken als het gaat om Gods weg met Israël en Gods trouw aan Israël.

Er is geen enkele sprake van een breuk van Gods beloften aan Israël. De terugkeer van de Joden naar het land van hun vaders is een directe vervulling van profetische teksten in het Oude Testament. De onverschilligheid van de zijde van de kerken jegens de met regelmaat in Israël terugkerende gruweldaden van de PLO kan slechts uitgelegd worden als christelijke hoogmoed en als uiting van het feit, dat de kerk volledig van haar wortel is vervreemd. Er zijn heidense gebruiken en leringen in gedrongen, waardoor de kerk haar rug naar God gekeerd heeft en een voor de mensen aangename boodschap is gaan verkondigen. De Here komt niet terug om de een of andere kerk te dienen. De Here komt terug voor Zijn volk en de heidenen die in Hem zijn wedergeboren. Onze wereld kent vele miljoenen mensen die niet in God en Zijn Woord geloven. Zij hebben geen idee hoe deze wereld er voor staat. Maar ook onder de christenen die wel op de hoogte zouden moeten zijn, verkeren er velen in een toestand van diepe slaap. Zij dienen God nog slechts als slaapwandelaars en hebben geen idee wat Gods bedoeling is met het volk van Israël en met de kerk die Zijn volk heeft afgewezen.

Dat is de valse kerk die pretendeert de ware bruid van Christus te zijn maar die in werkelijkheid overspelig verbonden is met de wereld. Grote aantallen christenen zijn door hun eigen kerk op een dwaalspoor gezet en weten vaak niet meer wat ze moeten geloven. Veel christenen worstelen met de vraag hoe ze de staat Israël kunnen verbinden met hun bijbels geloof terwijl het toch zo duidelijk is. „*De huidige staat Israël is het enige zichtbare en reëel tastbare teken van Gods trouw in deze op drift geraakte wereld.*” De komende gebeurtenissen zullen niet alleen de ongelovigen overvallen maar ook de kerken en de christenen die in een toestand van slaap verkeren. De wederkomst van Jezus zal ook de kerk die Israël heeft afgewezen, als een dief in de nacht overvallen. De kerken spreken „wij moeten getuigend spreken van Jezus de Christus” maar ze zijn geheel van de wortel ontvreemd. Jezus is niet los verkrijgbaar. Hij behoort bij Zijn volk en Zijn volk behoort bij hem.

Vele eeuwen al bouwen kerken uit de naties hun identiteit op een verachtelijke houding ten opzichte van het Joodse volk. Het is geen wonder dat het afbraakproces van de kerken nog steeds in volle gang is. Alles wat ze over Israël afroepen komt op hun eigen bordje terug. De onwetendheid van vele kerken over Gods plan met Israël heeft een hele serie verkeerde opvattingen en leringen doen ontstaan, die de houding en de zienswijze t.o.v. Israël zeer nadelig beïnvloed hebben. Het echte woord van wijsheid en de gave der onderscheiding lijkt geheel te ontbreken op de kansel van vandaag. Diverse kerkleiders laten dikwijls zien aan wiens kant ze staan in het conflict tussen Israël en het PLO-bewind. Nog steeds verschijnen er artikelen waarin kerkleiders beweren dat de huidige ontwikkelingen rond Israël geen profetische basis hebben en niets te maken hebben met Gods

POPE PIUS XI & HITLER THE ROMAN BEAST



POSTER PROCLAIMING PAP-ST-NAZI SOLIDARITY (Not widely seen outside of Germany)

IT'S A RELIGIOUS THING, YOU WOULDN'T UNDERSTAND.



Reich (rik; German rikki) n. The territory or government of a German Empire or republic; specifically: the First Reich, the Holy Roman Empire (ninth century to 1806); the Second Reich, the German Empire (1871-1919); the Weimar Republic (1919-33); and the Third Reich (1933-45). [German, from Old High German rīchi, realm.]

ADOLF AND HIS "HOLY FATHER"



beloften aan dit volk. In Nederland worden kerken gebruikt hoe solidariteit met de PLO-moordbrigades betuigd kan worden. Gods Woord wordt totaal genegeerd. De grote vraag is of ze nog op tijd wakker worden!

In Nederland trakteerde predikant, Ds. Kees Mos van de Wassenaarse Messiaskerk, zijn gemeente in maart 2005 op een onvervalst antisemitische preek: „*De Jood in ons heeft 'het heil voor geld verkwanseld', en de 'zonde van de Jood is dat hij weigert mens te zijn.*” Mos schildert de Jood af als een verrader. Volgens Mos wist Hitler dit ook, en was hij veel beter in de Bijbel thuis dan mensen denken. Hij heeft alleen ‘deze op zich Bijbelse gedachte’ tot z’n uiterste consequentie uitgewerkt. Want Hitler zei: „*Dan moet de Jood ook maar verdwijnen. Want er moet toch een nieuwe mens komen.*” Deze door God uitverkoren mens heeft zich als Judas bewezen. Als een verrader van Gods zaak, als deserteur. Mos: „*Hitler wilde de Jood in ons midden definitief uitdrijven. Dat klinkt misschien heel vreemd, maar hij staat daarmee op Bijbelse bodem. Want de Jood in ons leeft aan zijn goddelijke roeping voorbij en hij doet zijn schepper lelijk tekort. Wij hebben Hitler in de afgelopen decennia als een monster afgeschilderd, maar monsters bestaan niet!*”

(*) In het Dienstboek van de Nederlandse samen-op-Weg kerken is het uit de Middeleeuwen stammende antisemitische ‘Beklag Gods’ opgenomen. Het stuk proza voor Goede Vrijdag was talloze malen de directe aanleiding voor bloedige programs. De auteurs van het Dienstboek stellen echter laconiek dat het Beklag ook de christenen treft en dat de publikatie ervan beslist niet anti-Joods bedoeld is. Het verweer leidt bij critici echter tot de conclusie dat dan blijkbaar de vervangingstheologie ermee wordt gesanctioneerd. Het Beklag typeert Israël namelijk fysiek als volk, en in onvervreembare Bijbelse situaties en kan daarom normaal gesproken onmogelijk op anderen dan Joden betrekking hebben –tenzij men zich van de vervangingstheologie bedient. (*) **Tekst afkomstig van het CIDI, Centrum Informatie en Documentatie Israël.**

Evangelische leiders betwisten Israëls recht op het land

Evangelisten uit de Verenigde Staten riepen de voormalige president George W. Bush in een open brief op „zijn plan van een twee-staten oplossing uit te voeren en zich sterk te maken voor de oprichting van een autonome Palestijnse staat naast Israël.” De brief is in juli 2007 gepubliceerd in de New York Times. In de brief staat dat beide conflictpartijen gewelddadigheden begaan hebben en dat „de Palestijnen rechten op het land Israël hebben, die miljoenen jaren teruggaan.” De ondertekenaars zeggen in hun brief weliswaar de waarheid van de Bijbel te respecteren, maar handelen daar beslist niet naar. Men spreekt van „Israëls diefstal van Arabisch land en misbruik van de mensenrechten van de Arabieren.” Men heeft bovendien kritiek op de wijze waarop Israël zich steeds weer verzet tegen internationale voorschriften en resoluties. Voor de heren die de brief hebben ondertekend tellen het grote aantal oudtestamentische profetieën kennelijk niet waarin Gods verbond met Israël een eeuwig verbond, en een verbond tot in duizend geslachten wordt genoemd. De brief is niets anders dan een tegen Israël gerichte actie en laat nog eens zien hoever sommige evangelische leiders, zich van Gods Woord verwijderd hebben en daarmee bijdragen aan een toenemend antisemitisme, wereldwijd.

Ook de [Katholieke Kerk](#) doet opnieuw driftig met de Joden- en Israëlhaat trend mee. De gezaghebbende Katholieke journalist Vittoria Messori, die het eerste uitgebreide interview met paus Johannes Paulus II te boek stelde, schreef l in de Italiaanse krant *Il Corriere della sera* dat 'de overheden van alle moslimlanden blootstaan aan de hevige inbreuk van het Zionisme dat zijn hoofdstad in Jeruzalem heeft geplaatst.' Paus Benedictus XVI

verklaarde: „*Er moet absoluut een Palestijnse staat komen*”, zonder dat hij ook maar één woord 'vuil' maakte aan het geweld tegen de Joden, tegen Israël en tegen de dankzij de etnische zuiveringen van het bewind in Ramallah, fors uitgedunde christelijke gemeenschap.

Het is ronduit verbijsterend te zien hoe grote aantallen christenen worden misleidt door hun kerkelijke leiders. De antizionistische agenda van de kerken heeft bewezen de positie van de fundamentalistische islam te versterken. Het huidige christendom is druk doende haar eigen Hebreeuwse wortels te ontkennen, en roept daar onmiskenbaar een oordeel over zichzelf af. Een ieder die Israël aanraakt maakt zichzelf blind voor de waarheid. Wie zich aan Israël vergrijpt, ondergraaft daarmee zijn eigen bestaan. Het ontkennen van Israëls goddelijke bestemming ondermijnt elk vertrouwen in de nauwkeurigheid en de praktisch waarde van Gods Woord. Kerken zijn de profetieën vergeten, en daardoor is de band met Israël verbroken. Natuurlijk is er in ieder kerk/gemeente een overblijfsel dat trouw blijft aan Israël maar de overweldigende meerderheid van de kerken hebben Israël echter laten vallen. De profeten van Israël maken duidelijk dat God de volkeren straft om wat ze in hun boosaardigheid Israël aan doen. Er lijkt een geestelijke bedekking te rusten over de kerken als het gaat om Gods weg met Israël en Gods trouw aan Zijn volk. De onverschilligheid van de zijde van de kerken jegens de met regelmaat in Israël terugkerende PLO-gruweldaden kan slechts worden uitgelegd als christelijke hoogmoed en als uiting van het feit, dat de kerk volledig van haar wortel is vervreemd. Dit is de valse kerk die pretendeert de ware bruid van Christus te zijn, maar die in werkelijkheid overspelig verbonden is met de wereld.

Amish naar Israël

Ook de Amish in de VS en in Europa kennen een lange geschiedenis van antisemitisme. Ze zijn van oudsher sterke voorstanders van de *vervangings*theologie. Veel Amish geloofden ooit, dat de nazi-holocaust Gods straf was voor die afwijzing van Jezus, en eigenlijk juichten ze Hitler toe. Maar de Amish zijn tot bezinning gekomen en naar Israël gevlogen om het Joodse volk om vergeving te vragen. Zoals bekend schuwen zij de technologische gemakken, maar in dit geval maakten ze toch dankbaar gebruik van deze middelen om de dwalingen uit het verleden rechtzetten tussen hun gemeenschap en Israël. „*We zijn hier om te zeggen dat het ons spijt*”, zei groepsleider Ben Girod voor Israël's *Kanaal 2 Nieuws*, toen de groep de Westelijke Muur in Jeruzalem bezocht. „*God herinnerde me eraan dat Hij zo niet is. We willen jullie niet langer verwerpen of je niet als Gods volk beschouwen. Jullie waren Gods volk, lang voordat wij dat waren*”. Groepslid Jonas voegde er aan toe: „*Onze mensen hadden een slechte houding ten opzichte van het Joodse volk en hebben tot op zekere hoogte het Joodse volk verworpen. Wij zijn gekomen om dit te herstellen en excuses aan te bieden.*”



Amish

De groep besprak deze dingen niet alleen onderling. Een krachtige verklaring, afgedrukt op fraai perkament, werd namens de gehele Amish gemeenschap aangeboden aan Rabbi Shmuel Rabinovitch, die toezicht houdt op de Westelijke Muur. In de verklaring vragen de Amish Israël om vergeving „*voor onze collectieve zonde van hoogmoed en egoïsme door het lot van het Joodse volk en de staat Israël te negeren.*” Het document besloot met de belofte van de Amish, om zich vanaf nu krachtig uit te spreken voor steun aan de Joden en de Joodse staat.

Tijdens hun verblijf in Jeruzalem heeft de groep zich sterk ingespannen om contact te leggen met gewone Israëli's. Die hadden weinig aansporing nodig om hun nieuwsgierigheid te bevredigen naar deze vreemd uitzijnde buitenlanders, die met een boodschap van zoveel warmte en liefde waren gekomen.

Overige bronnen: *The Popes Against the Jews*. Uitgeverij. Alfred A.Knopf, New York, 2001. A.A.Cohen, *The myth of the Judeo-Christian Tradition*, New York 1971. S.N.Herman, *Israelis and Jews, The Continuity of an Identity*, New York 1970. *Memri.Special Report, no.10,26* september 2002. Part II: "Jews, the Descendants of Pigs and Apes". *Cristenen voor Israël*, uitgave januari 2003. David I.Kertzer,*In Gods naam.De katholieke kerk en de jodenvervolging*.Uitgeverij Prometheus, Amsterdam. ISBN 90 5333 909 4.

Terug naar: [Inhoud](#)

-
-
-